

[Justitsministeren]

I sagen, der er refereret i Ugeskrift for Retsvæsen 1990, s. 27, havde en person, som havde en promille på 1,14, og som samtidig var træt på grund af søvnmangel, begået brugstyveri af en bil, der blev beskadiget under kørselen. Bileren fik af sit forsikringssselskab dækket skaden på bilen. Højesteret har i dommen taget stilling til spørgsmålet om brugstevens erstatningsansvar. Det fremgår af dommen, at brugstyveriet af bilen ikke i sig selv er tilstrækkeligt til at begrunde, at brugstevnen kan anses at have forvoldt skaden forsægtigt. Samtidig fandt Højesteret imidlertid, at brugstevnen ved uretmæssigt at have sat sig i besiddelse af bilen og kørt med den trods sin træthed og alkoholpromille og ved herunder at have kørt galt som sket, havde udvist en så uforsvarlig adfærd, at han efter en samlet vurdering måtte anses at have forvoldt skaden ved grov uagtsomhed som anført i erstatningsansvarslovens § 19, stk. 2. Brugstevnen blev derfor tilpligtet at betale for skaden.

Som det fremgår, afgøres det efter en konkret og samlet vurdering i den enkelte sag, om der i forbindelse med brugstyveri af en bil er udvist forsæt eller grov uagtsomhed, således at der er erstatningsansvar for brugstevnen efter erstatningsansvarslovens § 19, stk. 2. Ved denne samlede vurdering indgår brugstyveriet som et af flere momenter. Man kan således ikke på forhånd sige, at en skade, der påføres en bil af en brugstev, ikke vil føre til erstatningsansvar for brugstevnen.

Spm. nr. S 309

Til *socialministeren* (12/1 93) af:

Tom Behnke (FP):

»Vil ministeren kommentere artiklen om Nebs Møllegaard i Ekstra Bladet, den 11. januar 1993 side 6 og 7, under overskriften »Video-spionage mod børn med problemer«?»

Begrundelse

Det fremgår af artiklen i Ekstra Bladet den 11. januar 1993 side 6 og 7, at forholdene på Nebs Møllegaard ikke ligefrem er i overensstemmelse med gældende dansk lov.

Det forekommer naturligt for spørgeren, at ministeren griber ind i sagen og får den belyst, og derefter får sat tingene på plads.

Svarene bedes givet med henblik på et eventuelt senere samråd om sagen.

Svar (18/1 93):

Socialministeren (Else Winther Andersen):

I Ekstra Bladets artikel »Video-spionage mod børn med problemer« berettes om to familiers oplevelser under deres børns ophold og behandling på institutionen Nebs Møllegaard. I den ene sag har faderen følt sig overvåget af et videokamera under forældrenes besøg hos deres barn, og i begge sager har der været truffet beslutning om telefon- og brevkontrol. I det ene tilfælde er faderen overbevist om, at det videoudstyr, som findes, er blevet brugt ved familiens besøg, på trods af at forstanderen har benægtet dette. Det berettes om institutionen, at den er for tvangsanbragte børn, og artiklen efterlader det indtryk, at der finder skjult overvågning sted.

Det bemærkes, at Socialministeriet ikke har kompetence til at gå ind og undersøge konkrete sager. Med hensyn til institutionen kan det oplyses, at den drives af Vestsjællands Amtskommune, som fører såvel det pædagogiske som det administrative tilsyn med institutionen. Forældrene kan, hvis de ønsker at klage over forholdene på institutionen, rette henvendelse til amtsrådet som den ansvarlige myndighed, og hvis de ønsker at klage over konkrete beslutninger i deres sag i kommunerne, kan henvises til det almindelige sociale ankesystem i konkrete sager.

Med hensyn til de omtalte forhold på institutionen er der i ministeriet telefonisk i sagens anledning indhentet nogle oplysninger fra amtskommunen.

På denne baggrund og ud fra Socialministeriets kendskab til institutionen fra centralt hold, også til de behandlingsmetoder, som anvendes på en række lignende institutioner, der arbejder med børn og familier, skal jeg oplyse, at Nebs Møllegaard er en specialinstitution for psykisk skadede børn. De børn, der af kommunerne anbringes på denne institution, kan være enten frivilligt anbragt eller anbragt uden forældrenes samtykke. Institutionen har som de fleste døgninstitutioner for børn og unge gennem årene gennemgået store forandringer og omstillinger for at kunne imødekomme de behov, som familierne og børnene har.

Institutionen har således som også andre lignende institutioner arbejdet med udvikling af erfaringer med familiebehandling i form af dagbehandling, dvs. behandling for familier og